

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714202155
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1714202155.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne : X.. X. O., nar. XX. X. XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., zastúpená AK HUTTA & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Bezekova 3225/13, proti žalovanej : S.. O. R., bytom H. XXX, XXX XX C., zastúpená AK JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., Bratislava, Bajkalská 13, o vydanie bezdôvodného obohatenia 4.121,19 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 2. 8. 2017 č.k. 36C/117/2014 - 295, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej z m e ň u j e tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 2.362,92 € s úrokom z omeškania 5,15 % ročne od 18. 6. 2014 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej p o t v r d z u j e.

Žalobkyňa m á voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 14 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie zamietol v celom rozsahu žalobu žalobkyne, ktorou sa voči žalovanej domáhala zaplataenia sumy 4.121,19 € s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od podania žaloby do zaplataenia, titulom vydania plnenia získaného bezdôvodným obohatením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Žalobkyňa tvrdila, že žalovanej uhradila na odmene za poskytovanie právnych služieb nad rozsah, v akom jej tieto boli žalovanou reálne poskytnuté, a to v troch súdnych konaniach. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že prvý z prejednávanych právnych vzťahov vznikol za účelom poskytovania právnych služieb (z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní - živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZoA“) pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému S. O.. Existencia tohto právneho vzťahu nebola medzi účastníkmi konania sporná, pričom bola preukázaná Splnomocnením zo dňa 15.02.2010. Samotné splnomocnenie neobsahuje dohodu o spôsobe výpočtu odmeny žalovanej, ale odkazuje na vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej tiež „vyhl. č. 655/2004“). Uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb v ústnej forme je v podstate zhodným tvrdením strán sporu, sporným bola dohoda o výške odplaty, ktorú mala platiť žalobkyňa žalovanej. Poskytovanie právnych služieb pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému S. O. bolo vykonávané v rámci súdneho konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 8P/228/2010. V rámci tohto súdneho konania vykonala žalovaná pre žalobkyňu tri úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastupovania, spísanie žaloby a účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08.09.2011. Splnomocnenie zo dňa 15.02.2010 výslovne uvádzalo, že žalovaná má nárok na odmenu v zmysle príslušných ustanovení vyhl. č. XXX/XXXX. Vyhl. č. XXX/XXXX upravuje spôsob určenia a výšku odmeny (§ 1 ods. 1) a to ako zmluvnú odmenu, ktorá môže byť hodinová odmena, paušálna odmena

a podielová odmena tak aj tarifnú odmenu, ktorá sa uplatní, keď nie je dohoda o odmene. Dohoda o poskytovaní právnych služieb v konaní sp. zn. 8P/228/2010 síce nie je v písomnej forme, takáto forma však nie je potrebná na jej platnosť (a contrario § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka). Samotný odkaz v splnomocnení zo dňa 15.02.2010 o platení odmeny podľa vyhl. č. XXX/XXXX ešte neimplikuje nedohodu o odmene a súčasne ani nevylučuje možnosť budúcej zmeny zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Na faktúre č. XXX/XXXX je uvedené, že výška odmeny za jeden úkon právnej služby je 350,-eur a to vrátane účasti na pojednávaní dňa 12.05.2011 v konaní sp. zn. 8P/228/2010. Nie je preukázané, že žalovaná platila na faktúru č. XXX/XXXX, keď príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.11.2011 neobsahuje podpis žalovanej o prevzatí peňažnej sumy. V tejto veci však žiaden dôkaz nepreukazuje existenciu dohody o výške odmeny advokátovi, na určenie odmeny žalovanej ako advokátky sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14) v dôsledku toho, že nedošlo k dohode (§ 1 ods. 2 in fine vyhl. č. XXX/XXXX). Žalobkyňa tak mala zaplatiť žalovanej za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastupovania, spísanie žaloby po 55,49 eura, k tomu za účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08.09.2011 vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny t.j. 13,87 eura, k týmto odmenám paušál (2 á 7,21 eura a jedenkrát 7,41 eura) a stratu času na pojednávanie dňa 08.09.2011 z Bratislavy do Malaciek a späť v rozsahu štyroch polhodín t.j. 49,40 eura, žalobkyňa tak mala zaplatiť žalovanej odmenu a náhradu nákladov všetko spolu vo výške 196,08 eura. Čo sa týka žalovanou žiadanej odmeny faktúrou č. XXX/XXXX za účasť na pojednávaní dňa 12.05.2011, nebolo preukázané konanie pojednávania v tento deň v súdnom konaní vedenom na OS Malacky pod sp. zn. 8P/228/2010, za toto potom odmena žalovanej nepatrí.

2/ Druhý z prejednávanych právnych vzťahov vznikol za účelom poskytovania právnych služieb (z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZoA“)) pri menovaní správcu majetku maloletému S. O.. Existencia tohto právneho vzťahu nebola medzi účastníkmi konania sporná, pričom bola preukázaná Splnomocnením zo dňa 05.09.2010. Samotné splnomocnenie neobsahuje dohodu o spôsobe výpočtu odmeny žalovanej, ale odkazuje na vyhl. č. XXX/XXXX. Uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb v ústnej forme je v podstate zhodným tvrdením strán sporu, sporným bola aj v tomto prípade dohoda o výške odplaty, ktorú mala platiť žalobkyňa žalovanej. Poskytovanie právnych služieb pri menovaní správcu majetku maloletému S. O. bolo vykonávané v rámci súdneho konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 8P/333/2010. V rámci tohto súdneho konania vykonala žalovaná pre žalobkyňu päť úkonov právnej služby a to príprava a prevzatie zastupovania, spísanie žaloby, spísanie návrhu na predbežné opatrenie zo dňa 20.09.2010, späťvzatie návrhu na predbežné opatrenie zo dňa 20.09.2010, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08.09.2011. Keďže na faktúre č. XX/XXXX je uvedené, že výška odmeny za jeden úkon právnej služby je 350,-eur a to vrátane účasti na pojednávaní dňa 12.05.2011 v konaní sp. zn. 8P/333/2010, pričom nie je preukázané, že žalovaná platila na faktúru č. XXX/XXXX (obdobne ako 10. odsek tohto rozsudku) a v rozhodných častiach sú Splnomocnenie zo dňa 15.02.2010 a Splnomocnenia zo dňa 05.09.2010 totožné, možno vyvodiť, že neexistuje dohoda o výške odmeny advokátovi, na určenie odmeny žalovanej ako advokátky sa preto použijú ustanovenia o tarifnej odmene (§ 9 až 14) vyhl. č. 655/2004 (§ 1 ods. 1 vyhl. č. 655/2004), keď v podrobnostiach sú aplikovateľné závery z odsekov 9. a 10. tohto rozsudku ohľadne Splnomocnenia zo dňa 22.02.2010, uzavrel súd prvej inštancie. Žalobkyňa tak mala zaplatiť žalovanej za dva úkony právnej služby to príprava a prevzatie zastupovania, spísanie žaloby po 55,49 eura, k tomu za dva úkony právnej služby za spísanie návrhu na predbežné opatrenie zo dňa 20.09.2010 a jeho späťvzatie vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny t.j. 27,75 eura a k tomu za účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08.09.2011 vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny t.j. 13,87 eura, k týmto odmenám paušál (4 á 7,21 eura a jedenkrát 7,41 eura) a stratu času na pojednávanie dňa 08.09.2011 z Bratislavy do Malaciek a späť v rozsahu štyroch polhodín t.j. 49,40 eura, žalobkyňa tak mala zaplatiť žalovanej odmenu a náhradu nákladov všetko spolu vo výške 266,-eur. Čo sa týka žalovanou žiadanej odmeny faktúrou č. XXX/XXXX za účasť na pojednávaní dňa 12.05.2011, nebolo preukázané konanie pojednávania v tento deň v súdnom konaní vedenom na OS Malacky pod sp. zn. 8P/333/2010 za účasti žalovanej ako advokátky, za toto potom odmena žalovanej nepatrí.

3/ Tretí z prejednávanych právnych vzťahov vznikol za účelom poskytovania právnych služieb (z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZoA“)) pri rozvode a úprave práv a povinností k maloletému S. O.. Existencia tohto právneho vzťahu nebola medzi účastníkmi konania sporná, pričom bola preukázaná nielen Splnomocnením zo dňa 22.02.2010 ale predovšetkým Zmluvou

o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 12.04.2010 v písomnej forme. V samotnej zmluve sa žalovaná a žalobkyňa dohodli na inej odmene ako podľa základnej tarifnej sadzby a to tak, že žalovaná bude priebežne fakturovať dojednanú odmenu podľa počtu úkonov pri 350,-eur za jeden úkon právnej služby a 100,-eur za každú začatú hodinu pri konzultáciách. V odmene sú zahrnuté aj administratívne a pomocné práce ako aj režijné výdavky advokáta vrátane náhrady za stratu času a za použitie motorového vozidla. Súčasne sa žalovaná a žalobkyňa dohodli na preddavku na úkony právnej služby vo výške 1.000,-eur, ktorý je splatný pri podpise zmluvy na účet advokáta. Samotná zmluva obsahuje viacero odvolávok na vyhl. č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci a z.č. 132/1990 Zb. o advokácií, ktoré boli už v čase uzavretia tejto zmluvy neúčinné, uvedené však nemá vplyv na určitosť a zrozumiteľnosť tejto zmluvy, keď právny úkon bol vyložený v súlade s § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nielen z jazykového vyjadrenia ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Poskytovanie právnych služieb pri menovaní správcu majetku maloletému S. O. bolo vykonávané v rámci súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 16C/18/2010 a neskôr na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5P/158/2010. V rámci tohto súdneho konania vykonala žalovaná pre žalobkyňu osem úkonov právnej služby a to príprava a prevzatie zastupovania, nahliadnutie do spisu dňa na OS Bratislava V (č.l. 30 tamojšieho spisu), spísanie podania zo dňa 25.04.2010, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 28.04.2010, účasť na meritórnom pojednávaní dňa 23.09.2010, 20.01.2011 a 12.09.2011, spísanie podania zo dňa 22.05.2011. Pokiaľ ide o výšku odplaty za jednotlivé úkony, krátenie odmeny za úkon právnej služby podľa § 14 vyhl. č. XXX/XXXX nemá oporu v zmluve, pričom samotné ustanovenie § 14 sa vzťahuje len na tarifnú odmenu. Nie je preto dôvod krátiť dohodnutú odmenu ako to pri výpočte vykonala PZ žalovanej. Súčasne však nie je možné žalovanej priznať paušál a stratu času, keďže tieto sú zahrnuté v odmene. Celková odmena žalovanej v konaní by potom mala byť 8×350, t.j. 2800,-eur.

4/ Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa zaplatila žalovanej podľa faktúry č. XX/XXXX sumu 1.050,-eur a to za tri úkony právnej služby, keď plnenie je preukázané z výpisu z internetbankingu z účtu žalobkyne zo dňa 22.02.2011, pričom stotožnenie platby na faktúru je vykonané prostredníctvom variabilného symbolu XXXXXX. Na faktúru č. XX/XXXX zaplatila žalobkyňa sumu 1.150,-eur, plnenie je preukázané z výpisu z internetbankingu z účtu žalobkyne zo dňa 22.02.2011, pričom stotožnenie platby na faktúru je vykonané prostredníctvom variabilného symbolu XXXXX. Žalovanou požadovaná odmena faktúrou č. XX/XXXX je preto dôvodná. Faktúrou č. XX/XXXX sa žalovaná domáhala zaplata za 3 úkony a to prípravu na pojednávanie, účasť na pojednávaní dňa 20.01.2011, záverečná reč a jednanie s protistranou ako aj cestovné vo výške 100,-eur. Nebolo preukázané jednanie s protistranou, za ktoré si žalovaná účtovala odmenu, aj keď je bežné, že počas konania k takýmto úkonom právnej služby dochádza. Nie je preto dôvodné zaplata za tento úkon právnej služby. Rovnako nie je dôvodné zaplata odmeny za záverečnú reč ani za prípravu na pojednávanie, keďže sa nejedná o samostatné úkony. Záverečná reč je súčasťou pojednávania a nie je možné ju oddeliť od úkonu právnej služby účasť na pojednávaní a to ani v prípade, ak je pripravená písomne, čo navyše v tomto prípade nebolo. Rovnako príprava na pojednávanie, pokiaľ nie je spojené s inou skutočnosťou (napr. účelné rokovanie s klientom na prípravu postupu na pojednávaní), nie je samostatným úkonom, keď je vecou samotného advokáta kedy a ako sa pripraví na pojednávanie. Táto faktúra je potom nedôvodná čo do výšky dvoch úkonov a cestovného, spolu vo výške 800,-eur. Zaplatením žalobkyne na faktúru č. XX/XXXX v časti 800,-eur žalobkyňa platila na neexistujúcu povinnosť.

Pokiaľ ide o posúdenie nároku na zaplata sumy 800,-eur, ktorú by mala žalobkyňa vrátiť, žalobkyňa poskytla tieto sumy bez toho, aby tak bola povinná vykonať, neplatila na žiadne protiplnenie zo strany žalovanej, neexistuje tak právny dôvod na poskytnutie plnenia žalobkyňou žalovanej, žalovaná tak nadobudla majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaná by bola povinná vrátiť tento nadobudnutý majetkový prospech tomu, na koho úkor ho získala a to je žalobkyňa (§ 456 Občianskeho zákonníka). Plnenie bolo poskytnuté dňa 22.02.2011, tento deň je aj dňom, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedené je dané tým, že faktúra č. XX/XXXX bola faktúra za konkrétne vykonané služby, nebola zálohovou faktúrou, nebol preto dôvod očakávať, že sa požadovaná odmena za tieto konkrétne úkony môže dodatočne zmeniť a teda či žalovaná získala alebo nezískala niečo navyše. Subjektívna premlčacia doba potom uplynula uplynutím dňa 22.02.2013 a keďže sa žalovaná dovoľavala premlčania, nie je možné žalobkyňi právo na vydanie sumy vo výške 800,-eur zaplata bezdôvodne na faktúru č. XX/XXXX priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

5/ Faktúrou č. XXX/XXXX sa žalovaná domáhala zaplattenia za 3 úkony, pričom však len jeden úkon a to písomné stanovisko k odvolaniu navrhovateľa sa týka konania sp. zn. 5C/158/2010. Išlo o skutočne vykonaný úkon a to spísanie podania zo dňa 22.05.2011. Predovšetkým však nie je preukázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanej sumu, keď príjmový pokladničný doklad zo dňa 23.11.2011 neobsahuje podpis žalovanej o prevzatí peňažnej sumy (rovnako odsek 10.). pokiaľ ide o výpoveď svedkyne X.. O. J.J., jej výpoveď má súd za nevierohodnú, keď sama svedkyňa uvádzal, že si pred pojednávaním pozerala doklady, ktorá skutočnosť sama o sebe nie prekážkou, avšak jej výpoveď bola čiastočne odlišná od výpovede v konaní sp. zn. 37C/178/2013, čo vysvetlila tým, že si pozrela listiny, teda pri výpovedi vychádzala z listín a jej pamäťová stopa na odovzdanie sumy 1.050,-eur v roku 2011 bola ovplyvnená novou spomienkou na listiny. Nebolo preto možné výlučne z výpovede svedkyne Kubíkovej a nepodpísaného Príjmového pokladničného dokladu zo dňa 23.11.2011 ustáliť zaplattenie sumy 1.050,-eur dňa 23.11.2011. Žaloba preto v tejto časti nie je dôvodná.

6/ Žalobkyňa tiež tvrdila zaplattenie sumy 1.000,-eur dňa 26.04.2010, ktorá skutočnosť je zhodným tvrdením účastníkov konania. Rovnako bolo zhodne tvrdené a z časovej následnosti v spojení s obsahom Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 12.04.2010 vyplýva, že táto suma bola poskytnutá ako záloha podľa Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 12.04.2010. Táto suma je preddavkom (§ 24 ods. 1 ZoA) a pokiaľ nebola priebežne minutá v súlade so zmluvou o poskytovaní právnych služieb, bola žalovaná ju povinná vrátiť. Žalovaná oznámila, že túto sumu započítala na nezaplattenú odmenu žiadanú podľa faktúry č. XXX/XXXX, avšak platne mohla započítať len na preukázateľne vykonané úkony a to spísanie podania zo dňa 22.05.2011, účasť na pojednávaní na KS v Bratislave dňa 12.09.2011 t.j. spolu vo výške 700,-eur. Pokiaľ ide o zostatok sumy vo výške 300,-eur v tejto časti má súd nárok za premlčaný.

7/ Pokiaľ ide o sumu 2.475,-eur, z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 27.12.2010 má súd preukázané, že O. J. zaplatia za žalobkyňu sumu 2.475,-eur, keď táto listina obsahuje podpis žalovanej výšku sumy a účel na ktorý bolo platené. Žalovaná tak nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že túto listinu podpísala, ale peniaze neprevzala. Táto suma však bola zaplattená za právne služby poskytnuté žalovanou žalobkyňi, keď ani z tejto listiny, ani zo zmlúv, ale ani z iných dôkazov nevyplýva, že by išlo o zálohu. Nie je zrejmé a žalovaná nepreukázala aké poskytla protiplnenie za túto sumu, súd má potom za to, že táto suma bola poskytnutá bez právneho dôvodu, žalovaná tak nadobudla majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaná by bola povinná vrátiť tento nadobudnutý majetkový prospech tomu, na koho úkor ho získala a to je žalobkyňa (§ 456 Občianskeho zákonníka). Plnenie bolo poskytnuté dňa 27.12.2010, tento deň je aj dňom, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedené je dané tým, že nebol dôvod očakávať, že sa táto suma bude priradovať k budúcim plneniam žalovanej žalobkyňi resp. že bude dochádzať k započítaniu na plnenia žalovanej pre žalobkyňu, žalobkyňa preto už v čase plnenia vedela, či zaplatila dostatočnú sumu za plnenia poskytované žalovanou. Subjektívna premlčacia doba potom uplynula uplynutím dňa 27.12.2012 a keďže sa žalovaná dovoľavala premlčania, nie je možné žalobkyňi právo na vydanie sumy vo výške 2.475,-eur zaplattené bezdôvodne za nepreukázané úkony priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

8/ Čo sa týka ďalších právnych úkonov, ktoré vykonala žalovaná pre žalobkyňu a to rokovania s protistranou resp. rokovanie s právnym zástupcom protistrany, neboli preukázané konkrétne úkony, keď výpoveď svedka S.. K. nebola dostatočne určitá na preukázanie konkrétnych úkonov, navyše žalovaná si tieto v konaní ani neuplatňovala, súd sa preto týmito bližšie nezaoberal.

9/ Pokiaľ ide o povinnosť žalovanej ako advokátky po skončení zastúpenia vec so žalobkyňou finančne vysporiadať a vrátiť jej všetky doklady, ktoré jej im zverila, táto povinnosť nie je súčasťou ich záväzkového vzťahu, je to povinnosť podľa predpisov záväzných pre samotnú žalovanú ako advokátku, tretím osobám z takýchto predpisov bez ďalšieho neplynú práva ani povinnosti. Súd prvej inštancie žalobu zamietol čiastočne z dôvodu, že žalobkyňa nemá právo a čiastočne z dôvodu, že právo žalobkyne je premlčané. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

10/ O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, keď táto bola v spore proti žalobkyňi plne úspešná.

11/ Uvedený rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd jej žalobe vyhovie a prizná jej tiež nárok na náhradu trov celého konania. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie označila za chaotický, zmätočný a tým aj nepreskúmateľný. Zopakovala, že v konaní sa domáha finančného vysporiadania so žalovanou, ktorá ju ako advokátka zastupovala v konaniach vedených na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 8P/228/2010 (úprava rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas do rozvodu manželstva), pod sp. zn. 5C/158/2010 (rozvod manželstva a úprava rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode manželstva) a v konaní sp. zn. 8P/333/2010 (ustanovenie majetkového opatrovníka mal. dieťaťu podľa § 33 Zák. o rod.). Bolo povinnosťou žalovanej ako advokátky dodržiavať povinnosti advokáta v zmysle § 18 Zákona o advokácii; rovnako tak bolo jej povinnosťou dodržiavať Advokátsky poriadok ako predpis advokátskej komory. Ďalej povinnosti žalovanej upravuje aj § 726 až § 732 Obč. zák., keďže jej zastupovanie je nutné chápať ako konanie na základe príkaznej zmluvy. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie je však zrejmé, že žalovaná ako advokátka nereagovala na písomné výzvy žalobkyne zo dňa 17. 3. 2012 a 1. 11. 2012, ktorými ju žalobkyňa žiadala, aby jej v určených lehotách vo všetkých vyššie označených konaniach vyúčtovala po skončení zastúpenia jej odmenu za poskytnuté právne služby s presnou špecifikáciou úkonov (zastúpenie vo všetkých veciach skončilo dňa 5. 3. 2012). Žalovaná tak ale neurobila doposiaľ.

12/ Žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že jej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premičalo s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Obč. zák. k otázke premičania sa žalobkyňa opakovane vyjadrovala, pričom trvala na to, že jej nárok na zaplatenie istiny vo výške 4.121,19 € nie je premičaný. Poukazovala na to, že sa svojím návrhom domáha vydania bezdôvodného obohatenia z právneho úkonu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Obč. zák.) právny dôvod, ktorý medzi žalobkyňou a žalovanou odpadol dňa 5. 3. 2012, kedy žalovanej odvolala plnomocenstvo na zastupovanie vo všetkých vyššie uvedených súdnych sporoch. Dňom 5. 3. 2012 tak začala plynúť trojročná objektívna premičacia doba na uplatnenie jej nároku z bezdôvodného obohatenia, t.j. 5. 3. 2012 je deň, kedy na strane žalovanej došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia z prijatých finančných plnení, ktoré jej počas trvania právneho vzťahu poskytla za účelom odmeny žalovanej za právne služby. Uvedená trojročná objektívna premičacia doba uplynula dňa 5. 3. 2015 a keďže žalobkyňa svoju žalobu podala na súde dňa 5. 3. 2014, svoj nárok si uplatnila včas. Subjektívna dvojročná premičacia doba mala začať žalobkyňi plynúť dňom, kedy jej žalovaná mala doručiť podľa § 6 písm. c/, § 13 Advokátskeho poriadku a § 727 Obč. zák. konečné vyúčtovanie svojej odmeny vo veciach, v ktorých žalobkyňu zastupovala. To však žalovaná doposiaľ neurobila, pokiaľ neberie do úvahy zmätočné vyúčtovania, ktoré žalovaná pripojila k svojmu písomnému vyjadreniu zo dňa 1. 10. 2015. podľa záverov súdu prvej inštancie začala žalobkyňi bežať premičacia doba už okamihom zaplatenia peňažných prostriedkov počas trvania ich právneho vzťahu a nie dňom skončenia právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou; tento záver podľa žalobkyne však nemá oporu v zákone.

13/ Žalobkyňa poukazovala na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C/158/2010 dňa 26. 4. 2010 zložila žalovanej preddavok vo výške 1.000 € na jej odmenu za právne služby. V žiadnej faktúre, ktorú jej doposiaľ žalovaná doručila (č. XX/XXXX, č. X/XXXX a č. XX/XXXX) tento preddavok žalovaná nevyúčtovala, hoci tak mala urobiť najneskoršie do 3 dní odo dňa 5. 3. 2012, kedy sa dozvedela, že viac žalobkyňu nebude v tomto konaní zastupovať a preto nebude môcť tento preddavok použiť na žiaden z úkonov právnej služby. Týmto dňom (5. 3. 2012) vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie a žalobkyňa sa rovnako týmto dňom mohla najskôr dozvedieť, že žalovaná sa na jej úkor bezdôvodne obohatila. Aj v tomto prípade by bola jej žaloba podaná včas, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 5. 3. 2014, t.j. v subjektívnej dvojročnej premičacej dobe. Táto suma tiež nebola zo strany žalovanej započítaná na žiadnu inú pohľadávku, ktorú by mala žalobkyňa voči nej. Na žalovanej bolo dôkazné bremeno, aby preukázala, kedy a akým spôsobom došlo z jej strany k prejavu smerujúcemu k započítaniu, čo nikdy neurobila.

14/ Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že si žalovaná dňa 27. 12. 2010 vypýtala od žalobkyne cez jej sestru X.. O. J. zloženie ďalšieho preddavku na jej právne služby, o prevzatí preddavku vystavila príjmový doklad, ktorý bol v origináli predložený súdu na nahliadnutie a ktorého obsah žalovaná ani nepoprela. Tento preddavok žalovaná v žiadnej faktúre nevyúčtovala, hoci tak mala urobiť bezodkladne po 5. 3. 2012, kedy skončilo jej zastúpenie. Na strane žalovanej tak dňom 5. 3. 2012 došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a žalobkyňa rovnako tento deň sa mohla najskôr dozvedieť, že sa žalovaná na jej úkor obohatila, pokiaľ by pripustila, že už tohto dňa bolo povinnosťou žalobkyne skontrolovať u

žalovanej, ako naložila s týmto preddavkom o výške 2.475 €. Ani suma 2.475 € teda nie je podľa žalobkyne premlčaná. Žalobkyňa v tejto súvislosti nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie o tom, že výpoveď svedkyne X.. J. o platení preddavkov nie je vierohodná. Vykonané dokazovanie preukázalo, že svedkyňa X.. O. J. - sestra žalobkyne - so súhlasom žalobkyne platila žalovanej sumy, ktoré si žalovaná účtovala. Svedkyňa zo svojho účtu poslala žalovanej sumy, ktoré žalovaná účtovala žalobkyňi faktúrami č. XX/XXXX, tiež č. X/XXXX. Ďalej uhradila aj sumu uvedenú vo fa č. XX/XXXX, a to v hotovosti, o čom svedčí email svedkyne zo 14. 2. 2012 spolu s prílohou - príjmovým dokladom na sumu 1.050 €, s účelom úhrady fa č. XX/XXXX. Žalovaná žiadnymi dôkaznými prostriedkami nevyvrátila tvrdenie svedkyne X.. O. J., nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by nechcela od svedkyne prijať platby, ktoré jej zaplatila na základe fa č. XX/XXXX a č. X/XXXX. Tieto platby na jej účet nikdy nevrátila. Tiež neodpísala na email zo 14. 2. 2012, že takúto platbu v hotovosti za žalobkyňu od svedkyne dňa 23. 11. 2011 neprijala. Žalobkyňa v odvolaní poukazovala aj na skutočnosť, že žalovaná dokonca v priebehu konania tvrdila, že platba v hotovosti vo výške 2.475 €, ktorú jej odovzdala svedkyňa X.. O. J. a o prevzatí ktorej vystavila žalovaná vlastnoručne príjmový doklad, jej nikdy nebola zaplatená. Dokonca sa znížila k tomu, že bez akéhokoľvek dôkazu tvrdila, že svedkyňa X.. J. jej príjmový doklad o zaplatení sumy 2.475 € „ukradla a peniaze jej nedala“. X.. J. za takúto jej údajné konanie ale žalovaná nikdy neoznámila na políciu.

15/ Žalobkyňa v odvolaní trvala na tom, že jej žalovaná v prípade súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5C/158/2010 poskytla právne služby v hodnote celkom 2.161,65 €, prípade súdneho sporu vedeného pod sp. zn. 8P/228/2010 v hodnote celkom 196,08 € a v súdnom spore vedenom pod sp.zn. 8P/333/2010 v hodnote celkom 196,08 €. Ďalej trvala na tom, že žalovanej s pomocou svojej sestry X.. J. zaplatila na preddavkoch na právne služby celkom sumu 6.675 € : uvedenú sumu uhradila žalobkyňa vo výške 3.150 € na účet žalovanej (1.000 € dňa 26. 4. 2010 + 1.000 € dňa 22. 2. 2011 + 1.150 € dňa 22. 2. 2011); ďalšia suma vo výške 3.525 € bola žalovanej uhradená v hotovosti (dňa 27. 12. 2010 prevzala žalovaná sumu 2.475 € o čom vystavila príjmový doklad a dňa 23. 11. 2011 prevzala žalovaná sumu 1.050 €, o čom svedčí príjmový doklad pripojený k emailu X.. J. zo dňa 14. 2. 2012). Bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaná povinná vydať žalobkyňi predstavuje sumu 4.121,19 €. Žalovanej patrilo titulom odmeny za vykonané právne služby v označených troch súdnych konaniach celkom 2.553,81 € (196,08 € + 2.161,65 € + 196,08 € = 2.553,81 €). Žalobkyňa jej však poskytla na preddavkoch celkovo sumu 6.675 € (3.150 € + 3.525 € = 6.675 €), t.j. rozdiel predstavuje sumu 4.121,91 € (6.675 € - 2.553,81 € = 4.121,91 €). Žalovaná teda od žalobkyne prevzala odmenu, ktorá nezodpovedala realite vykonaných úkonov právnej služby, ani výške dohodnutej odmeny.

16/ Na odvolanie žalobkyne sa písomne vyjadrila žalovaná tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Pri posudzovaní uplatneného nároku, pozostávajúceho z piatich samostatných platieb, hodnotil súd oprávnenosť a dôvodnosť každej z požadovaných súm samostatne. Keďže žalovaná vzniesla v konaní aj námietku premlčania, zaoberal sa súd aj otázkou plynutia premlčacej doby. V prípade sumy 1.050 € súd správne uzavrel, že žalovaná túto od žalobkyne nikdy neobdržala. Príjmový pokladničný doklad zo dňa 23. 11. 2011, ktorý mal údajnú platbu potvrdzovať, neobsahuje podpis žalovanej o prevzatí tejto sumy; výpoveď svedkyne X.. J., sestry žalobkyne, posúdil ako nevierohodnú, z čoho ustálil, že zaplatenie uvedenej sumy nebolo preukázané. Žalovaná vo vyjadrení k uvedenému dodala, že spomínaný príjmový pokladničný doklad zo dňa 23. 11. 2011 jej bol sestrou žalobkyne, X.. J., prostredníctvom emailu zo dňa 14. 2. 2012 doručený vopred už čiastočne vyplnený, avšak jeho zaslanie nebolo spojené so žiadnou úhradou peňažných prostriedkov. Žalovaná zdôraznila, že tento doklad nebol vystavený z jej strany a zároveň nespĺňa požiadavky zákona o účtovníctve pre účtovné doklady, nakoľko neobsahuje podpis žalovanej, ako poskytovateľa služieb. Súd prvej inštancie preto správne tomuto dokladu neprikladal relevanciu. Žalovaná tiež dodala, že predmetná suma 1.050 € zodpovedá odmene za právne služby fakturované faktúrou č. XX/XXXX zo dňa 16. 11. 2011. Keďže žalobkyňa uvedenú faktúru neuhradila, žalovaná použila žalobkyňu uhradený preddavok na odmenu vo výške 1.000 € zo dňa 26. 4. 2010 na pokrytie práve tejto dlžnej faktúry. Faktúra č. XX/XXXX neuhradené vo výške 50 €. Uvedené započítanie súd vyhodnotil ako (v časti) platné. Vyplatenie sumy 1.000 € zo dňa 26. 4. 2010 mal súd prvej inštancie za preukázané, došlo k nemu prevodom na účet žalovanej. Súd prvej inštancie uznal ako platné započítanie do výšky 700 €, nakoľko nemal za preukázané poskytnutie ďalších právnych služieb zodpovedajúcich sume 300 €, v ktorej časti posúdil súd započítanie ako neopodstatnené. Zároveň žalovaná súhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ ide o zostatok sumy 300 €, je nárok žalobkyne v tejto časti premlčaný. V

prípade sumy 1.000 € zo dňa 22. 2. 2011 súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa zaplatila žalovanej dňa 22. 2. 2011 sumu vo výške 1.050 € dňa 22. 2. 2011 podľa fa č. XX/XXXX, a to za tri úkony právnej služby, pričom toto plnenie mal súd za preukázané z výpisu z internetbankingu z účtu žalobkyne zo dňa 22. 2. 2011; stotožnenie platby k vyššie uvedenej faktúre vykonal súd na základe variabilného symbolu XXXXXX. Zároveň súd uviedol, že takáto žalovanou požadovaná odmena fa č. XX/XXXX je dôvodná. Žalovaná k týmto záverom súdu prvej inštancie vo vyjadrení doplnila, že daná faktúra nebola žalobkyňou uhradená v plnej výške, nakoľko faktúra znela na sumu 1.050 € a žalobkyňa uhradila sumu 1.000 €, t.j. o 50 € menej. V prípade sumy 1.150 € zo dňa 22. 2. 2011 súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa zaplatila žalovanej dňa 22. 2. 2011 podľa fa č. X/XXXX sumu 1.150 €, a to za tri úkony právnej služby, keď plnenie mal súd prvej inštancie za preukázané z výpisu z internetbankingu z účtu žalobkyne zo dňa 22. 2. 2011, pričom stotožnenie platby k uvedenej faktúre vykonal na základe variabilného symbolu XXXXX. Zároveň uviedol, že takáto žalovanou požadovaná odmena je dôvodná do výšky dvoch úkonov právnej služby a cestovného, t.j. v časti zodpovedajúcej výške 800 €. Zároveň vyhodnotil, že predmetnú sumu 800 € žalobkyňi nie je možné priznať, nakoľko v tejto časti je nárok žalobkyne premlčaný. Žalovaná k predmetným záverom súdu dodala, že realizáciu tejto úhrady a prijatie predmetných prostriedkov nerozporovala, avšak nestotožňuje sa so záverom o nedôvodnosti jej odmeny vo výške 800 €. Záver súdu o premlčaní nároku v časti sumy 800 € však považuje za správny, nakoľko súd správne zhodnotil, že deň, kedy bolo plnenie žalovanej poskytnuté (22. 2. 2011) je dňom, kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť, že prípadne došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor mohol obohatiť. Subjektívna premlčacia doba teda uplynula dňom 22. 2. 2013. V prípade sumy 2.475 € zo dňa 27. 12. 2010 mal súd prvej inštancie jej uhradenie za preukázané, keď zároveň dospel k záveru, že táto platba nebola platba zálohy, ale skutočná platba za poskytnuté právne služby. Súd tiež uviedol, že žalovaná v konaní nepreukázala protiplnenia za takto uhradenú sumu, takže predmetná suma bola žalovanej poskytnutá bez právneho dôvodu. Súd mal tiež za preukázané, že plnenie bolo žalovanej poskytnuté dňa 27. 12. 2010, odkedy mala začať plynúť dvojročná premlčacia doba, ktorá márne uplynula dňom 27. 12. 2012, preto súd žalobkyňi nepriznal ani tento nárok, nakoľko je premlčaný. Žalovaná k týmto záverom prvoinštančného súdu uviedla, že súhlasí, že pokiaľ by došlo k úhrade tejto sumy, išlo by o premlčaný nárok žalobkyne, avšak žalovaná trvala na tom, že tieto prostriedky jej poskytnuté neboli a to ani žalobkyňou ani jej sestrou. Tiež poukázala na to, že v príjmovom doklade je ako platiteľ uvedená sestra žalobkyne X. O. J. a ani z účelu platby nie je zjavné, že by šlo o poskytnutie právnych služieb pre žalobkyňu, pričom z dokladu neplynú, že by sestra žalobkyne konala v danom prípade za žalobkyňu. Uvedené by znamenalo, že na úspešné domáhanie sa sumy vo výške 2.475 € by bola aktívne vecne legitimovaná sestra žalobkyne, nie žalobkyňa. Žalovaná navyše aj v tomto prípade poukázala na nedostatky účtovného dokladu, ktorý ako taký nemôže preukazovať vykonanie úhrady za právne služby poskytnuté žalobkyňi.

17/ K žalobkyňou uvádzanému argumentu, že jej začala plynúť objektívna premlčacia doba až od 5. 3. 2012 (t.j. odvolaním plnomocenstva), žalovaná uviedla, že ide o nesprávnu aplikáciu príslušnej právnej úpravy premlčania a nesprávnu interpretáciu príslušných zákonných ustanovení. Žalovaná sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadom začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zák. Keďže žalobkyňa odvodzuje svoj nárok od viacerých samostatných úhrad, bolo nutné posúdiť premlčanie jednotlivých úhrad samostatne. Ohľadom začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby žalobkyňa argumentuje tým, že k začatiu plynutia tejto doby ešte ani nedošlo, z dôvodu nedoručenia konečného vyúčtovania odmeny v dotknutých konaniach. Žalovaná k tomu zopakovala, že žalobkyňa disponovala tzv. „Vyúčtovaním úkonov právnej služby a konzultácií“, obsahujúcim konkrétnu špecifikáciu fakturovaných úkonov právnej služby. Vykonaním úhrady fa č. 32/2010 a fa č. XX/XXXX zároveň potvrdila správnosť a korektnosť takto fakturovaných úkonov právnej služby. Potom akékoľvek úvahy žalobkyne ohľadom plynutia resp. neplynutia subjektívnej premlčacej doby je nutné považovať za účelové a špekulatívne.

18/ K tvrdeniu žalobkyne, že si svoj nárok uplatňuje ako vydanie bezdôvodného obohatenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol, (predmetný právny dôvod, ktorý odpadol má spočívať v odvolaní plnomocenstva na zastupovanie) žalovaná uviedla, že ukončenie právneho vzťahu je výlučne prejavom subjektívnej vôle jeho účastníkov, nemajúcich záujem na jeho ďalšom trvaní, pričom jeho faktický zánik preto nesporne ani v tomto prípade nespôsobil spätnú neopodstatnenosť počas trvania právnych vzťahov prijatých platieb zo strany žalovanej za právne služby, ktoré s ňou boli žalobkyňou prijaté a uhradené. Reálne vykonanie príslušných úkonov právnej služby zo strany žalovanej je pritom nespochybniteľné. Ukončenie právneho vzťahu medzi účastníkmi tohto konania dohodou, príp. odvolaním plných mocí,

nemalo za následok neplatnosť alebo vadnosť týchto právnych vzťahov, ktoré by opodstatňovali záver, že pôvodne daný právny dôvod na prijatie peňažných prostriedkov počas trvania právnych vzťahov dodatočne zanikol. Žalovaná zdôraznila, že ku každej z jej strany vystavenej faktúre priložila konkrétnu špecifikáciu úkonov právnej služby, ktoré boli na základe príslušnej faktúry aj účtované. Žalobkyni teda boli známe úkony, za ktoré bola po ich poskytnutí požadovaná úhrada dojednanej odmeny. Tiež poukazovala na to, že s výnimkou preddavku uhradeného dňa 26. 4. 2010 označovať ostatné platby ako „preddavky na právne služby“, ale predstavujú povinné faktické alebo dlžné úhrady vystavených riadnych faktúr. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie navrhovala žalovaná potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19/ Ďalšie podania vo veci strany sporu neučinili.

20/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

21/ Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu, na odvolacom pojednávaní (§ 379, § 385 ods. 1, ods. 2 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie podľa § 384 v spojení s § 204 a § 378 ods. 1 CSP čítaním listinných dôkazov : písomné splnomocnenia vystavené žalobkyňou pre žalovanú na zastupovanie v právnych veciach týkajúcich sa úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu zo dňa 15. 2. 2010, vo veci rozvodu manželstva a ÚPP zo dňa 22. 2. 2010, Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 12. 4. 2010 a vo veci menovania správcu majetku mal. dieťaťa zo dňa 5. 9. 2010 na č.l. 8 až 11 spisu, odvolanie plnomocenstva žalobkyňou, udeleného žalovanej zo dňa 5. 3. 2012 č.l. 13 spisu, úhrady v prospech žalovanej vo výške 1.000 € zo dňa 26. 4. 2010 podľa výpisu z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č.l. 27 spisu), príjmový pokladničný doklad vystavený na sumu 2.475 € zo dňa 27. 12. 2010 č.l. 29 spisu), faktúra č. XX/XXXX zo dňa 21. 12. 2010 vystavená žalovanou na sumu 1.050 €, (č.l. 30 spisu), výpis z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na sumu 1.000 € zo dňa 22. 2. 2011 (z č.l. 31 spisu), faktúra č. 05/2011 zo dňa 21. 1. 2011 vystavená na sumu 1.150 € (č.l. 32 spisu), výpis z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 22.2. 2011 o úhrade sumy 1.150 € (č.l. 33 spisu), faktúra č. XXX/XXXX zo dňa 23. 11. 2011 na sumu 1.050 € (č.l. 34 spisu), kópia príjmového pokladničného dokladu na sumu 1.050 € č.l. 35 spisu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je sčasti opodstatnené.

22/ Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil v otázke žalovanou vnesenej námietky premlčania, keď začiatok plynutia premlčacej doby posudzoval u každej z uhradených platieb samostatne, hoci po správnom mal premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku hodnotiť až od momentu zániku plnomocenstva, (spoločne pre všetky realizované platby). V súdnej právnej veci bolo sporné, kedy začala plynúť žalobkyni premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v zaplatení vyššej odmeny advokátovi za poskytnuté právne služby vo výške, než aká mu prináleží za reálne vykonané úkony právnej pomoci (t.j. keď klient „preplatil“ odmenu advokáta). Do určitej miery obdobný prípad riešil Ústavný súd SR vo svojom náleze z 20. 6. 2018 sp. zn. III.ÚS 125/2018, pričom dospel k záveru, že „ak predmetom príkazu je právne zastupovanie strany v súdnom konaní do právoplatného skončenia veci, čiže nejde o vykonanie konkrétnych úkonov právnej služby ani o postupné plnenie príkazu, ale záväzok poskytovať právnu pomoc v súdnom konaní do jeho právoplatného skončenia, začiatok premlčacej doby možno viazať na okamih splnenia alebo vykonania príkazu, resp. zániku príkaznej zmluvy aplikujúc primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva podľa § 731 Obč. zák. alebo odvolaním príkazu podľa § 732 Obč. zák.“ Ústavný súd SR v predmetnom náleze poukazoval na to, že v ním riešenom prípade bola príkazná zmluva uzavretá na dobu neurčitú, predmetom príkazu bolo poskytovanie právnych služieb do právoplatného ukončenia veci a dohoda o splatnosti odmeny v konaní nebola preukázaná. Pre určenie splatnosti pohľadávky - odmeny za poskytnutie právnych služieb - tak bolo potrebné aplikovať všeobecný predpis, a to Občiansky zákonník, konkrétne jeho ustanovenia o príkaznej zmluve a ustanovenie o premlčaní. Ak neexistuje dohoda o splatnosti pohľadávky, je potrebné konštatovať, že právo sa premlčí po uplynutí premlčacej doby, ktorá je trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pokiaľ v konkrétnych prípadoch nie je stanovené inak (§ 101 Obč. zák.). Ústavný súd SR ďalej v spomínanom náleze uviedol, že keďže zmluvný záväzok poskytovať právne služby možno považovať za základ záväzkovo právneho vzťahu, na ktorý dopadajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve, je v prvom rade potrebné ustáliť, čo je predmetom príkazu, pre určenie splatnosti odmeny za poskytovanie právnych služieb.

Ak predmetom príkazu je právne zastupovanie strany v súdnom konaní do právoplatného skončenia veci, čiže nejde o vykonanie konkrétnych úkonov právnej služby ani o postupné plnenie príkazu, ale záväzok poskytovať právnu pomoc v súdnom konaní do jeho právoplatného skončenia, potom právny záver...., že za danej situácie každý jednotlivý úkon právnej služby sa premlčuje samostatne, možno považovať za arbitráry v rozpore s rozhodnými skutočnosťami pre právne posúdenie veci a tiež s § 101 Obč. zák., pretože začiatok premlčacej doby vychádzajúc z predmetu príkazu možno viazať na okamih splnenia alebo vykonania príkazu, resp. zániku príkaznej zmluvy aplikujúc primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva podľa § 731 Obč. zák. alebo odvolaním príkazu podľa § 732 Obč. zák., uzavrel Ústavný súd SR.

23/ V súdnej právnej veci mala žalobkyňa so žalovanou zavreté celkom tri zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, dve ústne a jednu písomne, pričom predmetom všetkých bolo poskytnutie právnych služieb žalovanou (ako advokátky) v súdnych konaniach, a to na dobu neurčitú, t.j. až do ich právoplatného skončenia. Nešlo teda o záväzkovo právny vzťah, ktorého predmetom by bolo vykonanie určitých konkrétnych úkonov právnej služby. Preto hoci aj žalobkyňa poskytovala žalovanej odmenu titulom poskytovaných právnych služieb preddavkovo, uvedené čiastočné plnenie žalobkyňou neznamenal, že v prípade posudzovania námietky premlčania bolo namieste skúmať, či došlo k premlčaniu práva u každej z preddavkových platieb samostatne. Odmena za poskytnuté právne služby, patriaca žalovanej, sa totiž stala splatnou až po ukončení právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou, v danom prípade odvolaním plnomocenstva dňa 5. 3. 2012. Uvedený záver dopadá aj na právne zastúpenie ktoré poskytovala žalovaná žalobkyni vo veci rozvodového konania, v ktorom prípade mali strany sporu uzavretú písomnú Zmluvu o poskytovaní právnej pomoci (č.l. 9, 10 spisu). V tejto písomne uzavretej zmluve sa síce strany sporu dohodli v čl. III, bod 5/, že odmena žalovanej bude splatná priebežne po predložení faktúry do troch dní po jej obdržaní klientom, avšak v spojení s čl. III bod 2/ uvedenej zmluvy je zrejme, že malo ísť o priebežnú fakturáciu, ktorá nezbavovala žalovanú povinnosti vykonať po skončení zastupovania jeho konečné vyúčtovanie (čl. IV zmluvy); napokon v čl. IV bod 2/ uvedenej zmluvy zmluvné strany uviedli, že si sú vedomé toho, že na ich vzájomné práva a povinnosti sa primerane vzťahujú ust. § 725, § 728 a § 732 Obč. zák. a ust. zák. č. 132/1990 Zb. o advokácii. Až po zániku právneho vzťahu založeného zmluvou o poskytovaní právnej pomoci (či už ústnej alebo písomnej) bolo možné ustáliť, či boli prípadné preddavkové platby žalobkyne postačujúce na pokrytie celej odmeny advokáta - žalovanej - patriacej jej za poskytnuté právne služby, alebo nie.

24/ Žalobkyňou uplatnený nárok je podľa názoru odvolacieho súdu posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia na základe právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol (§ 451 ods. 1, ods. 2 Obč. zák.). Ide o prípady, keď v okamihu plnenia (napr. zálohovej úhrady, preddavku) existuje právny dôvod na plnenie, ale následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti (tu odvolanie plnomocenstva) tento právny dôvod na plnenie odpadol. Deje sa tak teda napr. v prípadoch, kedy záväzkový vzťah zanikol v dôsledku či už výpovede zmluvy, alebo odvolania plnomocenstva, alebo tiež smrti poskytovateľa právnej služby a pod. Potom trojročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie svojho nároku podľa § 107 ods. 2 Obč. zák.) začala žalobkyni plynúť dňom nasledujúcim po odvolaní plnomocenstva, t.j. dňom 6. 3. 2012 a uplynula dňom 5. 3. 2015. V prípade subjektívnej dvojročnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Obč. zák.) by táto začala žalobkyni plynúť dňom, nasledujúcim po doručení konečného vyúčtovania právnych služieb zo strany žalovanej, takéto vyúčtovanie ale žalovaná žalobkyni neposkytla. Avšak aj za predpokladu, že by subjektívna dvojročná premlčacia doba začala žalobkyni plynúť rovnako odo dňa nasledujúceho po zániku právneho vzťahu, t.j. tiež od 6. 3. 2012, táto by uplynula s dňom 5. 3. 2014, a keďže žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 5. 3. 2014, nutno uzavrieť, že ani subjektívna dvojročná premlčacia doba žalobkyni neuplynula márne. Žalobkyňa tak svoj nárok voči žalovanej z titulu vydania plnenia získaného bezdôvodným obohatením uplatnila na súde včas; námietka premlčania vznesená v konaní žalovanou teda dôvodná nebola, otázku premlčania žalobkyňou uplatneného nároku súd prvej inštancie podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. neposúdil po právnej stránke správne. Odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade nemohlo ísť o bezdôvodné plnenie získané plnením bez právneho dôvodu, nakoľko takýto prípad by dopadal na situácie, kedy by právny dôvod na plnenie neexistoval od počiatku; v súdnej právnej veci však dôvod na plnenie spočiatku daný bol (zmluvy o poskytovaní právnej pomoci), tento až následne odpadol.

25/ Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v prípade úhrad, ktoré za ňu poskytla žalovanej sestra žalobkyne, X.. O. J.; žalovaná prijímala zálohové úhrady rovnako od žalobkyne tak aj od žalovanej, pričom od X.. O. J. - sestry žalobkyne - tieto prevzala s vedomím, že ide o plnenie za žalobkyňu, so súhlasom žalobkyne; žalovaná, hoci vedela že jej klientom je žalobkyňa a nie jej sestra, tieto úhrady nikdy neodmietla, keďže si bola zjavne vedomá toho, že v takýchto prípadoch plnila sestra žalobkyne v jej mene, za ňu.

26/ Pokiaľ ide o výšku žalobkyňou poskytnutých preddavkov, tieto žalobkyňa vyčíslila sumou 6.675 €. Súd prvej inštancie žalobkyňou (príp. jej sestrou za žalobkyňu) uhradené platby mal za preukázané, s výnimkou jedinej, a to hotovostnej platby vo výške 1.050 € zo dňa 23. 11. 2011, keď prijatie tejto platby žalovanou nemal za preukázané, z dôvodov, ako ich vysvetlil v písomnom vyhotovení rozsudku, v bode 24 odôvodnenia rozsudku. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nemožno na základe nedostatočne vyplneného pokladničného dokladu a nie celkom presvedčivej svedeckej výpovede X.. J. vo vzťahu k tomuto plneniu jednoznačne uzavrieť, že poskytnutie tejto peňažnej čiastky žalovanej bolo preukázané bez akýchkoľvek pochybností. Naopak, v zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že žalovaná od žalobkyne (prostredníctvom jej sestry) prijala finančný obnos vo výške 2.475 €, čo žalobkyňa v konaní preukázala jednak svedeckou výpoveď svojej sestry X.. J. ale tiež príjmovým pokladničným dokladom, obsahujúcim podpis žalovanej, že predmetnú sumu prijíma. Neexistuje rozumný dôvod, ktorý by vysvetľoval, prečo by žalovaná vystavila a opatrla svojim podpisom príjmový doklad na čiastku 2.475 €, pokiaľ by to nezodpovedalo skutočnosti. Obrana žalovanej, že jej sestra žalobkyne tento pokladničný doklad mala odcudziť, žalovaná v konaní ničím nepreukázala. Odvolací súd mal teda preukázané plnenie zo strany žalobkyne žalovanej titulom odmeny za zastupovanie v objeme celkom 5.625 € (6.675 € - 1.050 €).

27/ Odvolací súd tiež nezistil pochybenie prvoinštančného súdu v jeho výpočte výšky odmien za poskytnutie právnych služieb, patriacich žalovanej, tak ako ich rozviedol v bodoch 8/ až 11/ odôvodnenia svojho rozsudku (vo vzťahu k sp. zn. 8P/228/2010 vo výške 196,08 €); ďalej v bode 15/ (vo vzťahu k sp. zn. 8P 333/2010 v sume 266 €) a napokon v bodoch 16/ až 19/ odôvodnenia (vo vzťahu k sp. zn. 5C/158/2010 v sume 2.800 €). Odmena žalovanej za zastúpenie vo všetkých troch súdnych konaniach tak mala predstavovať úhrnom sumu 3.262,08 € (196,08 € + 266 € + 2.800 €). Potom výška bezdôvodného obohatenia žalovanej z titulu prijatého plnenia na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, obnáša sumu 2.362,92€ (5.625 € - 3.262,08 €), ktorú je žalovaná povinná žalobkyňi vrátiť.

28/ Zároveň sa žalovaná s plnením dostala do omeškania, a síce nasledujúci deň po tom, ako jej bola súdom doručená žaloba, t.j. od 18. 6. 2014 (žaloba bola žalovanej doručená dňa 17. 6. 2014, doručka pripojená na č.l. 44 spisu). Žalobkyňa nepredložila súdu skoršiu výzvu žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia, výzvy predložené žalobkyňou sa týkali žiadosti, aby jej žalovaná predložila vyúčtovanie zastúpenia. Úroky z omeškania predstavujú ku dňu 18. 6. 2014 výšku 5,15 % ročne (§ 517 ods. 1, ods. 2 Obč. zák. v spojení s vlád. nar. č. 87/1995 Z.z.).

29/ Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku (§ 388 CSP) a vo zvyšku (t.j. čo do istiny 1.050 € a čo do úrokov z omeškania požadovaných žalobkyňou nad rámec priznaných) rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

30/ O nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného aj odvolacieho) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 255 ods.1, ods. 2 CSP, na základe pomeru úspechu strán v konaní. Žalobkyňa z uplatňovanej sumy 4.121,19 € bola úspešná čo do sumy 2.362,92 €, čo v percentuálnom vyjadrení činí 57 % (2.362,92 € : 4.121,19 €). Žalovaná bola úspešná čo do sumy 1.758,27 €, t.j. v percentuálnom vyjadrení 43 % (1.758,27€ : 4.121,19 €). Potom úspech žalobkyne v konaní predstavuje rozdiel, t.j. 14 % (57 % - 43 %).

31/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).